

РЕШЕНИЕ

№ 625

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 01 октомври 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти септември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Михайлов, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д.№568 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - Перник против решение №350 от 20.05.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№1913 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №30-А-МВР от 13.11.2013 г. на и. д. Директор на РИОСВ – Перник, издадено срещу „*****“ ЕООД, седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. *****, бл. 3, ап. 12, ЕИК 201643453, представлявано от Р. Е. А. – управител, за нарушение по чл. 39, ал. 2 във вр. с чл. 145, ал. 1, т. 9 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), като е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 30 000 (тридесет хиляди) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно, предвид допуснати при постановяването му съществени процесуални нарушения, както и поради неправилно приложен от районния съд материален закон. Административнонаказващият орган твърди, че решаващият съдебен състав е постановил решението си в противоречие със събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства. В жалбата се сочи, че макар и в акта за установяване на процесното нарушение да не са описани подробно приетите от наказаното дружество отпадъци, същите безспорно представляват отпадък от черни и цветни метали с битов характер, приети без декларация за произход, като същите са прецизирани в наказателното постановление съобразено с правилото на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, при безспорност на извършването на нарушението и неговото авторство. С последното жалбоподателят твърди, да не е нарушено правото на защита на посоченото за нарушител лице, тъй като последният както е ангажирал доказателства в подкрепа на теза, че посочените отпадъци са били употребими вещи, предмет на покупко-продажба със съответно заплатена сума, така и е пледирал маловажност на вмененото му нарушение. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по жалбата, „***“ ЕООД, гр. Перник,** пред съда се представлява от адв. К. Възразява срещу жалбата и моли решението на районния съд като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на жалбата и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 20.06.2013 г. при извършена от служители на ОД на МВР – Перник проверка на обект – площадка за извършване на дейности по третиране на отпадъци, находяща се в гр. Перник, УПИ №1-6742, кв. 32, стопанисвана от „*****“ ЕООД, гр. Перник, било установено, че в пункта са издадени „три неща“, отразени в покупко-изплащателни сметки с №№1811/2013 г., 1812/2013 г. и 1813/2013 г. Установено било още, че в контейнера се съхраняват отпадъци от черни и цветни метали (ОЧЦМ) с битов характер, а именно два броя велосипеди, за които липсват декларации за произход, съгласно изискването на чл. 39, ал. 1 от ЗУО, продадени от лицата Веселин Герасимов и Добрин Георгиев, установени посредством снети им от полицейските органи обяснения. Съставен е констативен протокол, в който така установеното и посочено по-горе е отразено. Със съставяне за акт за нарушение след срещу „*****“ ЕООД, гр. Перник, е образувано административнонаказателно производство за това, че като търговец е приело ОЧЦМ с битов характер без декларации за произход по образец №1 към чл. 39, ал. 4 от ЗУО или друг документ удостоверяващ произхода им. След изпращане на преписката, ведно със съставения акт, на компетентния наказващ орган срещу „*****“ ЕООД, гр. Перник е издадено процесното НП, с което дружеството е административно наказано за това, че е приело от физическите лица Г. и Г., ОЧЦМ с битов характер – две „колела“ марка „Балкан“, пружина от матрак и ламарини (в количество около 40 кг. на стойност около 13.40 лв.) без декларации за произход на отпадъците по образец №1 към чл. 39, ал. 4 от ЗУО и без друг документ, удостоверяващ произхода им.

На база на така установеното по фактите районният съд, при извършваната проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, е приел от правна страна, че в хода му са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на посоченото за нарушител лице, които са основание за отмяна на процесното НП на това основание. Решаващият съдебен състав е посочил за нарушена разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН касателно изискването за описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, предвид липсата на посочване в АУАН на конкретните вещи, квалифицирани като ОЧЦМ с битов характер, чийто произход следва да бъде деклариран. Предвид липсата на констатации в тази посока и в протокола, съставен във връзка с проверката районният съд е квалифицирал пропуската като липса на описание на нарушението, която затруднява преценката на съда относно факта на извършване на нарушението и неговата правилна правна квалификация. Прецизирането на административнонаказателното обвинение в издаденото наказателно постановление посредством отразяване на обстоятелства, неизвестни до този момент решаващият състав е приел за недопустимо противоречие между акта и наказателното постановление, с което правото на защита на наказаното лице е ограничено. Предвид констатациите за същественост на посочения порок на административнонаказателното

производство районният съд е отменил обжалваното наказателно постановление на това основание без да разгледа спора в неговото същество.

Решението е правилно.

Касационният съд споделя мотивите на първата съдебна инстанция относно наличието на съществени пропуски в производството по налагане на административно наказание. Липсата на яснота при предявяването на административнонаказателното обвинение поради непълно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване в съставения АУАН, създава неяснота относно правната квалификация на процесното нарушение в тази фаза на производството, респективно рефлектира върху правото на защита на нарушителя. Нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН позволява издаване на наказателно постановление в случаите на нередовност на акта, но само ако са безспорни нарушението и неговото авторство, каквато яснота относно процесното нарушение при съставянето на акта не е постигната. Това на свой ред е ограничило правото на защита на наказаното лице, препятствайки го да я организира адекватно на предявеното му „обвинение“ в извършване на административно нарушение. Доводите на жалбоподателя, че дружеството относимо е организирано своята защита се отнасят до реализирането на същата по повод съдебно обжалване на издадения правораздавателен акт и не са относими към ограниченото право на посоченото за нарушител лице да се защити преди издаване на наказателно постановление. При констатиран пропуск от подобен характер административнонаказващият орган вместо да допълва обстоятелствата по извършване на нарушението е следвало да постанови прекратяване на преписката с мотивирана резолюция за наличие на неотстраними съществени пропуски при образуване на производството, свързани с ограничаване правото на защита на нарушителя и да разпорежи съставяне на нов и законосъобразен акт в рамките на тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН.

Предвид изложеното районният съд като е отменил наказателно постановление сложило край на процесуално незаконосъобразно производство за налагане на административно наказание е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който освен това валиден и допустим ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №350 от 20.05.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№1913 по описа на съда за 2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/